
EKO KALENDARZ

21 MARCA

Pierwszy Dzień Wiosny



WWW.EKOKALENDARZ.PL

Wiosenna oś czasu

Materiały:

papier z rolki (ok. 2 metry papieru i szerokości ok. 50 cm) lub sklejone ze sobą 3 kartki formatu A3, kredki lub farby, opcjonalnie – zasuszone liście, gałązki, zdjęcia zwierząt

Zajęcia poprzedź uważnymi spacerami, tak aby dzieci miały szansę obserwować wiosenną przyrodę. Możesz je przeprowadzić etapami przez całą wiosnę lub jednorazowo pod koniec wiosny.

Porozmawiaj z dziećmi na temat tego jak wygląda wiosna, jakie zmiany zachodzą wówczas w przyrodzie. Czy wiosna cały czas jest taka sama? Kiedy wiosna się zaczyna a kiedy kończy? Jak świat wygląda w marcu, kwietniu, maju i czerwcu? Czy może każdy z tych miesięcy jest inny i przyroda zmienia się z upływem czasu? Możesz wcześniej przygotować kilka zdjęć przedstawiających przyrodę w każdym z miesięcy, aby przypomnieć dzieciom różnice. Poproś aby dzieci zastanowiły się jak wyglądają ogrody, pola, las, jak zmieniają się drzewa i łąki? Jakie zwierzęta można spotkać w kolejnych miesiącach i co one robią? Jaka jest pogoda?

Podziel grupę na małe zespoły (do 4 osób) i daj każdej grupie pas papieru z rolki (można go kupić w Ikea). Na dole pasa napisz nazwy wiosennych miesięcy. Zadaniem dzieci będzie narysowanie zmian zachodzących w przyrodzie na pasie papieru, stworzenie wiosennej osi czasu. Zwróć uwagę, aby dzieci nie oddzielały od siebie miesiące liniami, rysunek powinien stanowić jedną całość.

Poniżej znajdziecie listę pomysłów do wykorzystania na osi czasu. Porozmawiaj z dziećmi o wybranych. Nie należy przywiązywać się mocno do poniższych ram, gdyż w zależności od pogody terminy wypisanych poniżej zdarzeń przesuwają się.



Marzec

Wciąż jest jeszcze zimno, leży śnieg, a woda w stawach i jeziorach jest zamrznięta.

Zaczynają kwitnąć pierwsze wiosenne kwiaty: przebiśniegi, zawilce, przylaszczki, ziarnopłon, podbiał, kokorycz.

Kwitną leszczyny, derenie, wiązy, wierzby i topole.

W ogródkach kwitną kwiaty cebulowe, np. krokusy, śnieżyce wiosenne, przebiśniegi, nieco później fiołki i pierwiosniki.

Wciąż widać zimujące w Polsce ptaki, pojawiają się ptaki powracające z cieplejszych rejonów np. skowronki, drozdy.

Ptaki zaczynają zakładać gniazda i składają jaja np. gawrony, wrony, sójki, kosy i sroki oraz sowy.

Zaczynają kwitnąć tzw. chwasty (np. tasznik, przetacznik, gwiazdnica pospolita) oraz trawy.

Pojawiają się kowale bezskrzydłe, można spotkać pierwsze motyle.

Wracają z południa ptaki wodne np. żurawie, czaple, gęsi, kaczki, bekasy, rycyki.

Budzi się żaba trawna.

Kwiecień

W ciepłe dni pojawiają się biedronki i inne chrząszcze.

Kwitną drzewa: brzozy, dęby, klony, graby, buki, wiązy, jesiony, modrzewie.

Kwitną drzewa owocowe.

Kwitną stokrotki i mniszki, a na wilgotnych terenach – kaczeńce.

Pojawia się coraz więcej owadów, m.in. motyle i pszczoły.

Kwitną kwiaty: niebieskie szafirki i cebulice a także narcyzy i bratki, w lasach kwitną zawilce i przylaszczki a także wawrzynek wilczytyko, fiołki, miodunki ziarnopłon, szczawik zajęczy, barwinek.

Wracają z południa bociany, jaskółki, słowiki, dudki i wilgi.

Ptaki intensywnie śpiewają, dobierają się w pary, budują gniazda i składają jaja, np. grubodziorny, gile, mysikróliki, sikory, mazurki, dzięcioły.

Rodzą się młode dziczki, liski, wilczki.

Sarny i jelenie zmieniają futro z zimowego na letnie.

Nie śpią już wszystkie zwierzęta, które zasnęły na zimę.

W ogrodach i parkach kwitną żółte forsycje.

Rolnicy zaczynają siał owies, pszenicę i jęczmień oraz marchew, buraki, kukurydzę i ziemniaki.

Większe jeziora i stawy wciąż mogą być skute lodem.

Dla ryb rozpoczyna się okres tarła, jest to również okres rozrodczy płazów, a wody pełne są skrzeku.

Maj

Kwitną tulipany, narcyzy, żonkile, konwalie, niezapominajki, maki, chabry, rumianek, jaskier, wciąż widać żółte mniszki, ale część zamieniła się już w dmuchawce.

Kwitną kasztanowce, lilaki (tzw. bzy), głogi, jarzębiny oraz drzewa owocowe, na wszystkich drzewach z wyjątkiem robinii (tzw. akacji) rozwijają się już liście. Kwitną liczne krzewy, np. maliny.

Widać unoszone wiatrem nasiona topoli otoczone białym puchem.

Obudziły się już wszystkie owady, obserwować można liczne chrabąszcze, pszczoły, motyle, muchy. Dla wielu z nich maj to okres godowy.

Na polach widać już wysokie zboża na których pojawiają się kłosa.

Trawy na łąkach są już wysokie i kwitną, pełne kwiatów łąki są bardzo kolorowe.

Wciąż słychać donośny rechot żab, gody odbywają kumaki, rzekotki, żaby wodne, traszki. Widać już pierwsze kijanki żaby trawnej i moczarowej, które rozpoczęły gody w marcu., a na wodzie zobaczyć można żółte kwiaty grążela.

W gniazdach pojawiają się pisklęta a w innych dopiero jaja. W słonecznych miejscach można obserwować jaszczurki i zaskrońce.

Rodzą się młode sarny, jelenie, żbiki i żubry.

Czerwiec

Kwitną drzewa: sosny, robinie (tzw. akacje), lipy, jarzębiny, krzew jaśminu i dziki bez czarny.

Żółcą się pola kwitnącego łubinu.

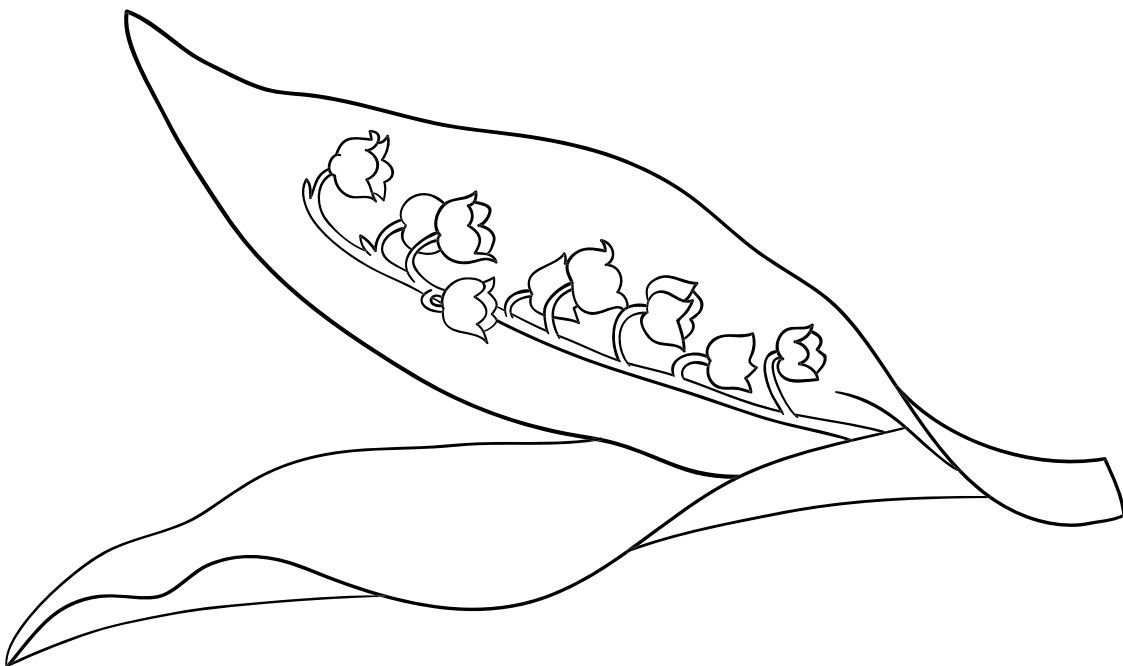
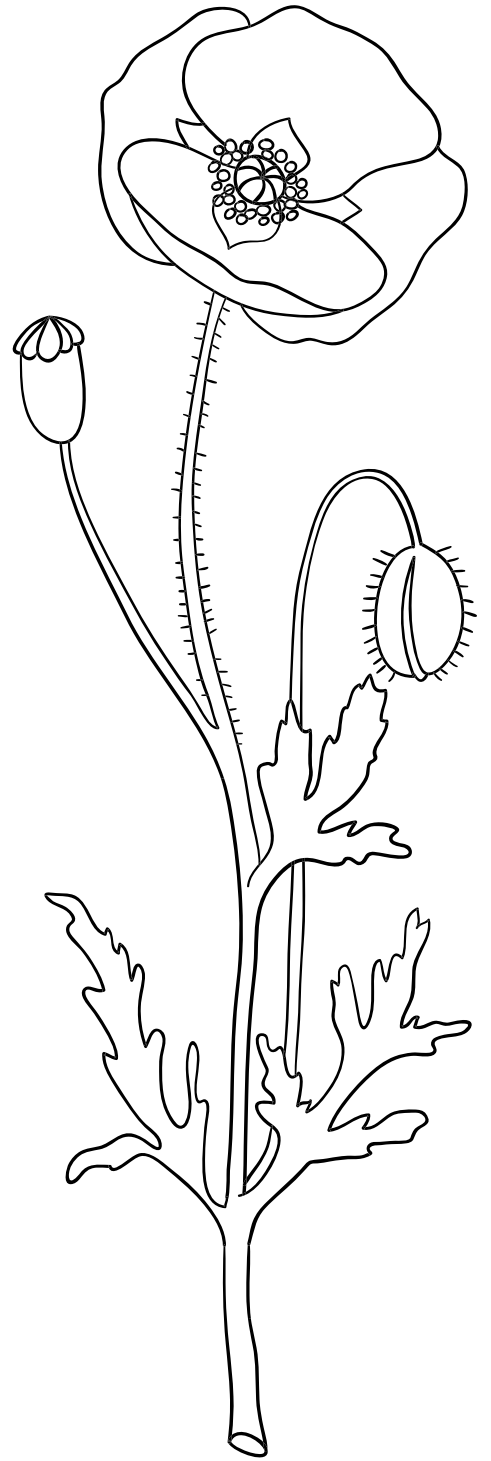
Na krzewach pojawiają się maliny, możemy zjadać też truskawki, czereśnie i porzeczki. W lasach dojrzewają poziomki.

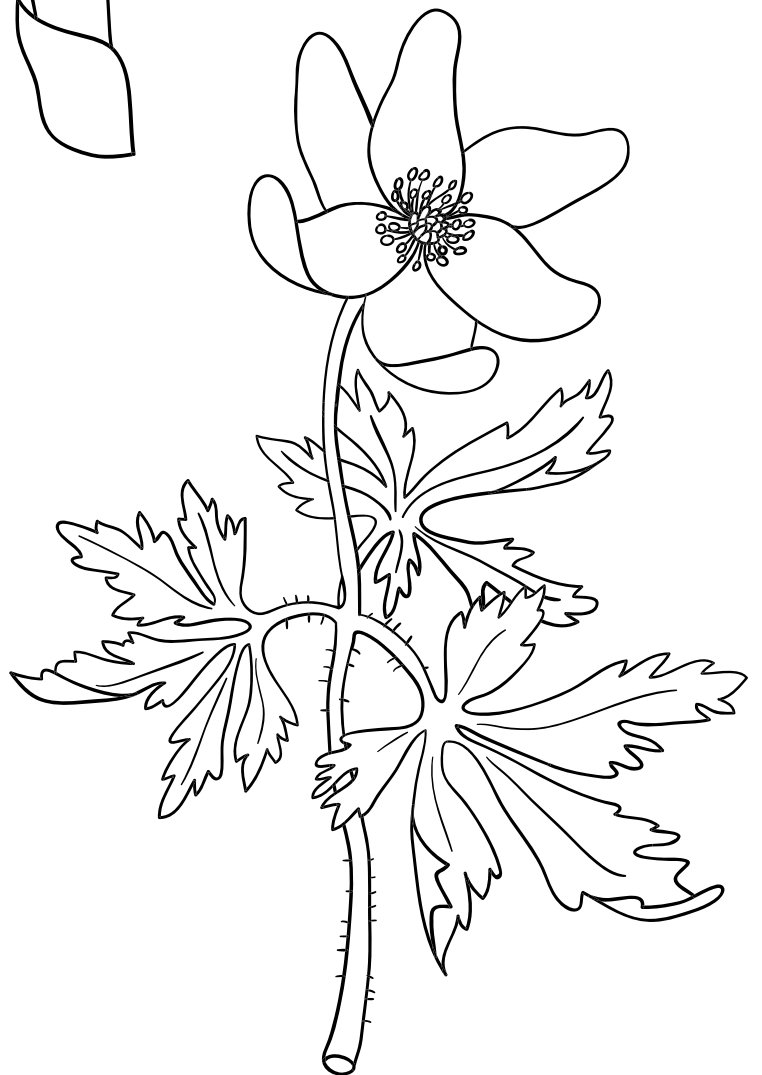
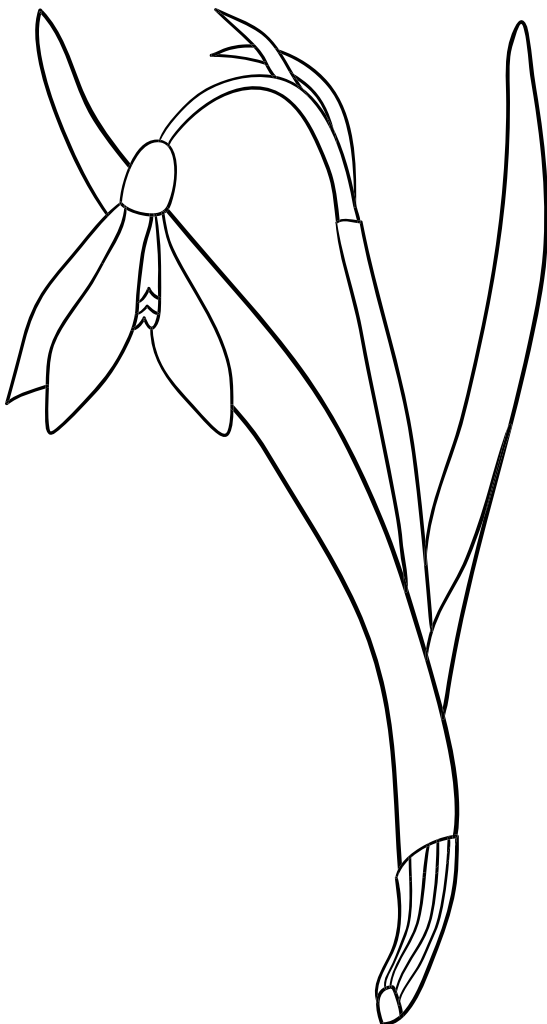
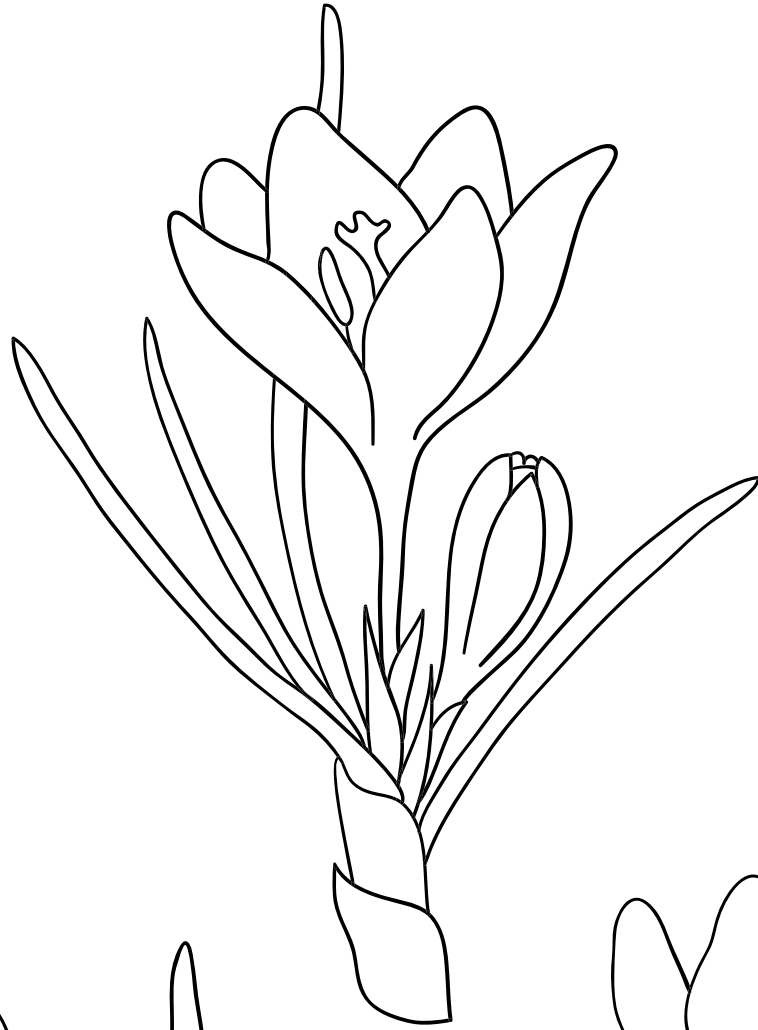
W lasach pojawiają się grzyby, borowiki, koźlarze, kurki, podgrzybki, maślaki.

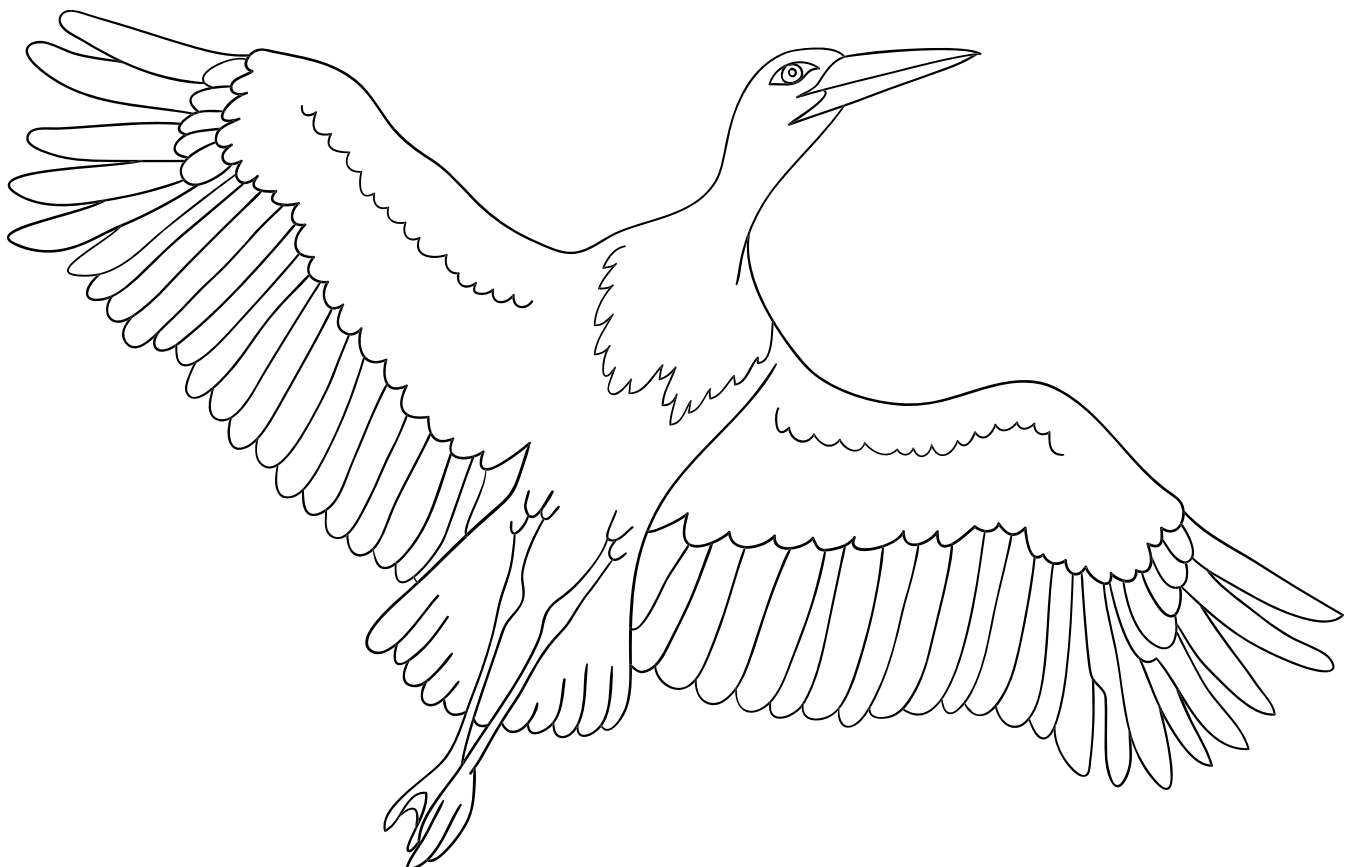
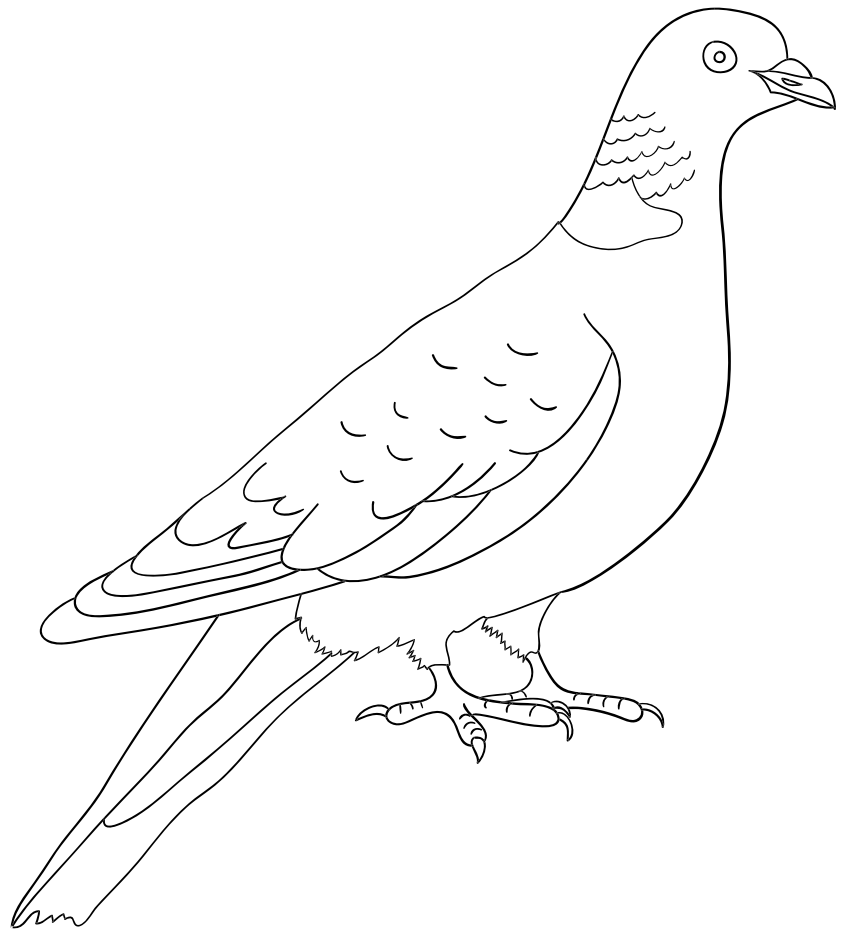
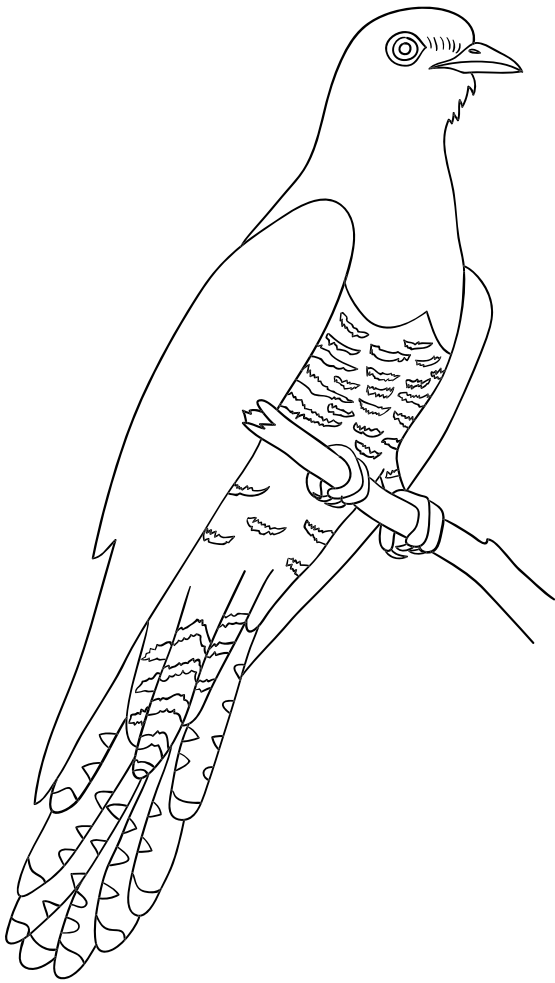
Kwitnie wiele kwiatów w ogrodach: irysy, lilie, piwonie, ostróżki, maciejki, begonie, zaczynają kwitnąć róże i dzikie róże.

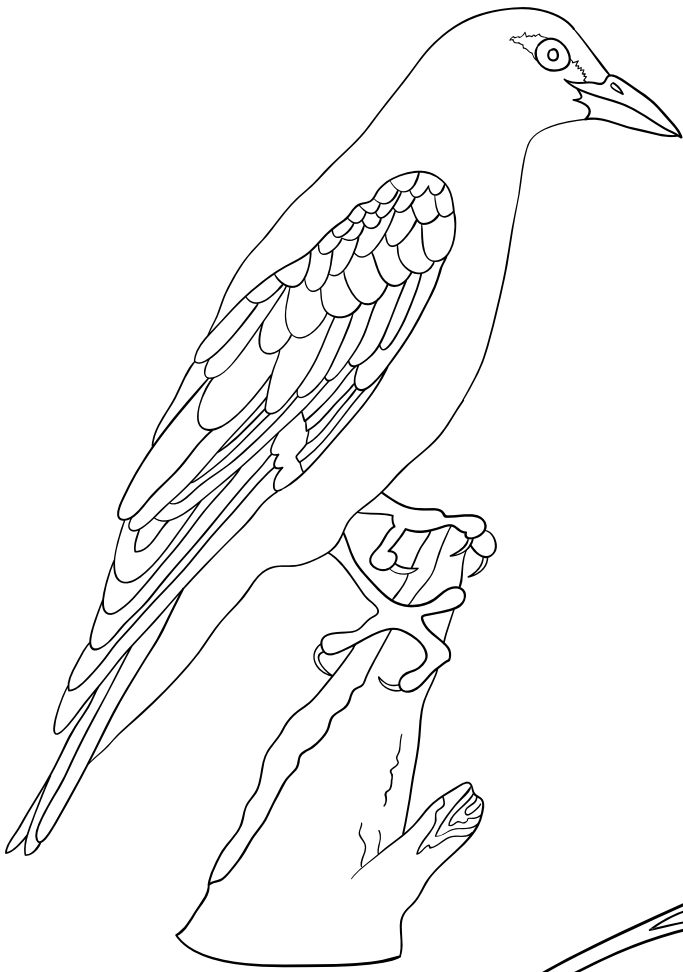
Kwitną pokrzywy, chwasty zbóż: maki, chabry, kąkole.

Kwitną zboża – ten moment uznawany jest za początek lata.









Bomby nasienne

Kulka ulepiona z gliny, nasion i torfu czy ziemi, czyli bomba nasienna to w rzeczywistości pradawny sposób na bezpieczne przechowywanie nasion. Wśród współczesnych ruchów miejskich znalazła nowe zastosowanie: każdy może wpłynąć na zazielenianie swojego miasta niezależnie od tytułu własności do terenu.

Bomba rzucona na nieużytki, opuszczone i zaniedbane działki miejskie lub podwórka, powinna poradzić sobie sama. Dlatego warto dobrać nasiona rodzimych, niewymagających i dziko rosnących gatunków roślin, które mają większą szansę utrzymania się na przypadkowym gruncie. Do tego celu sprawdzają się np. mieszanki polskich kwiatów łąkowych. Jeśli wybrać na dodatek rośliny miododajne - które przyciągają owady zapylające, a w ślad za nimi ptaki - będą nie tylko cieszyć oko, ale i zwiększać różnorodność biologiczną w okolicy.

Materiały:

nasiona (lokalnych, mało wymagających roślin – takie będą najlepiej rosnać, wybieraj rośliny miododajne, aby zwabić do nich owady), dobrej gleby lub kompostu, sproszkowanej suchej gliny (do kupienia w sklepach wędkarskich), wody i naczynia do zmieszania składników, np. miski.

Weź 1 miarkę nasion, 3 miarki dobrej ziemi lub kompostu, 5 miarek sproszkowanej gliny. Wsyp wszystko do miski i dokładnie wymieszaj. Następnie dolewaj powoli wodę, aby osiągnąć konsystencję wyrobionej plasteliny. Nabieraj po trochu masy i lep kulki o średnicy ok. 2-3 cm. Bombardować zielenią możesz natychmiast albo poczekać aż bomby wyschną (co trwa 1-2 dni).

Jeśli jest taka możliwość, podlewaj bomby i kietkujące rośliny, szczególnie wrażliwe na początku. Możesz to robić idąc do szkoły/pracy (zabierz wodę w plastikowej butelce) lub z niej wracając (do butelki po picu przyniesionym do szkoły/pracy nalej wodę i po drodze podlej rośliny).



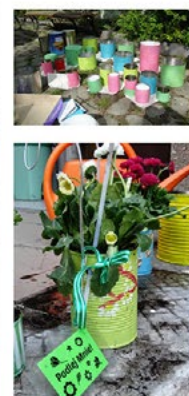
Kwiatoumilacze

Materiały:

puszki po konserwach np. lepsze są te nieco szersze i większe po brzoskwiach, ananasach, kawie, mleku modyfikowany, karmie dla psów, ale mogą być również po pomidorach, kukurydzy oraz farby akrylowe (np. resztki po malowaniu ścian czy mebli), wateczek lub pędzel, wiertarka z wiertłem do metalu lub duży gwóźdź i młotek do zrobienia dziurki w puszcze, haczyk lub drucik do wykonania haczyka, albo plastikowe wąsy zaciskowe (dostępne w marketach budowlanych) a także keramzyt, ziemia z dodatkiem hydrożelu i sadzonki kwiatów albo nasiona.

Zgromadź puszki i umyj je. Następnie pomaluj farbami akrylowymi. W ten sposób powstaną piękne recyklingowe doniczki. Zrób jeden lub dwa otwory w puszcze do przełożenia haczyka lub wąsa zaciskowego, żeby móc je powiesić. Na dno puszki wysyp warstwę keramzytu, następnie nasyp ziemię z dodatkiem hydrożelu który długo utrzymuje wilgoć w ziemi. Posiej nasiona lub wsadź sadzonki i dobrze podlej.

Gotowe kwiatoumilacze możesz zawiesić na swoim balkonie, ale zachęcamy by za ich pomocą odszarać nasze betonowe miasta. Za pomocą wąsa zaciskowego lub haczyka możesz zawiesić kwiaty na latarniach, przystankach, zaniedbanych budynkach.



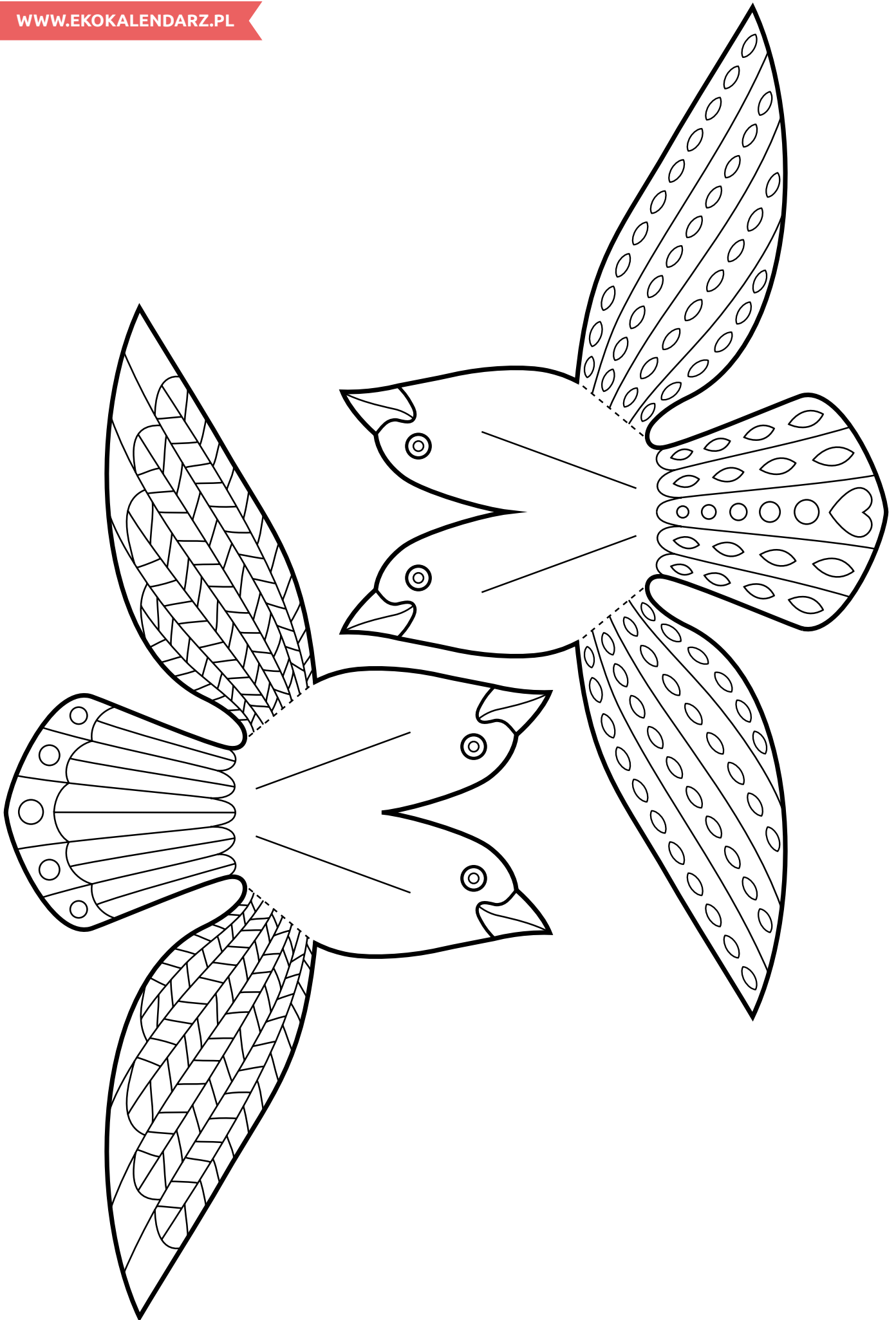
Jak zrobić trójwymiarowego ptaszka z papieru?

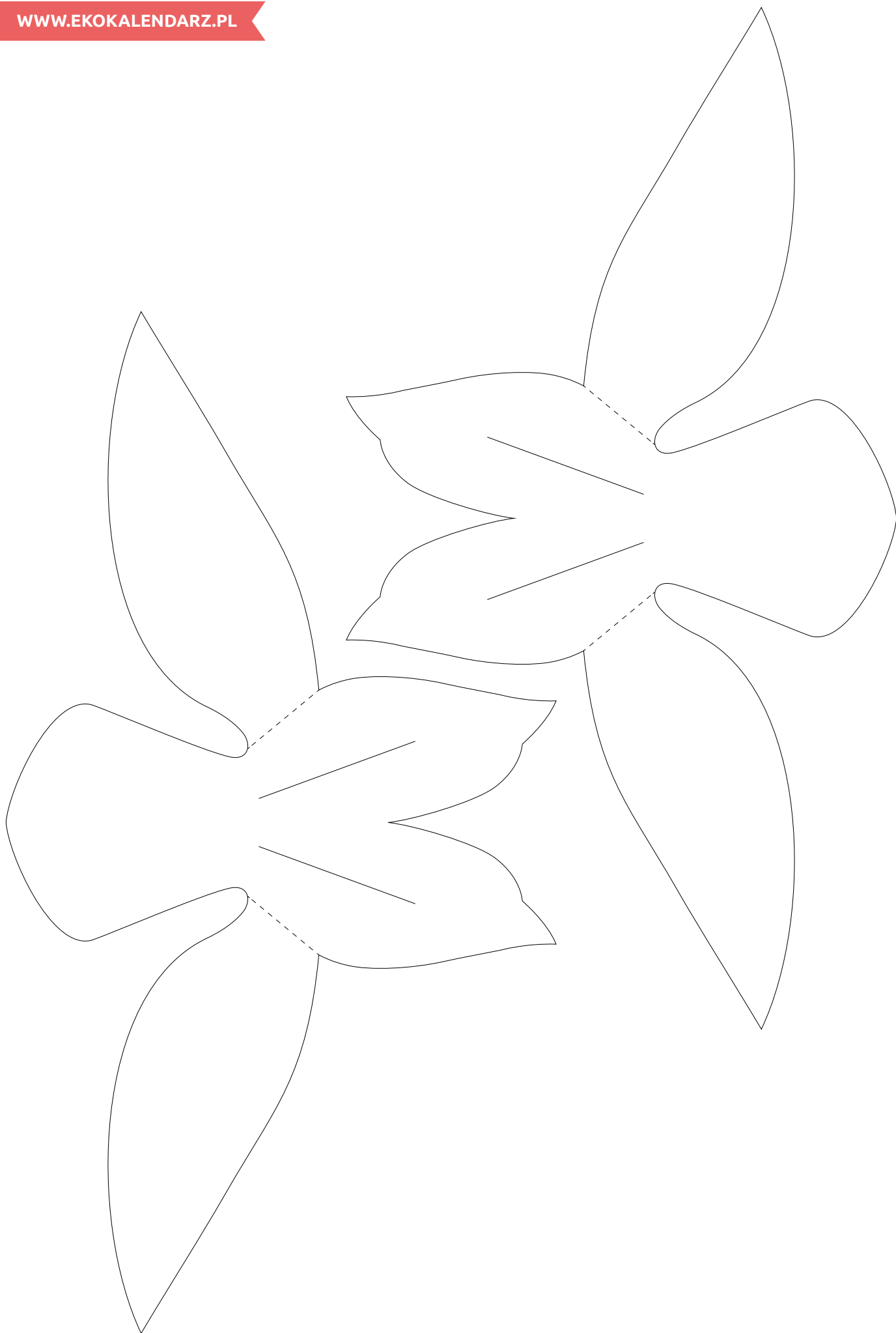
Materiały:

drukarka i papier do niej, klej, nożyczki i nożyk do papieru, kredki, ewentualnie ozdoby np. wycinanki, kolorowe gazety. Igła i nitka do zawieszenia ptaszka.

Wydrukuj ptaszki na grubszym papierze. Możesz wybrać wersje do samodzielnego zaprojektowania upierzenia lub do pokolorowania. Wytnij ptaszka i pokoloruj lub ozdób według własnego pomysłu. Natnij nożykiem do papieru linie cięcia, a następnie przetnij przez nie skrzydła, tak jak pokazano na zdjęciu obok. Sklej dwie części głowy. Za pomocą igły przewlecz nitkę przez „kark” ptaszka. Ptaszka możesz powiesić na gałązkach stojących w wazonie, pod żyrandolem lub lampą. A obok niego możesz zawiesić wiosenne motylki.



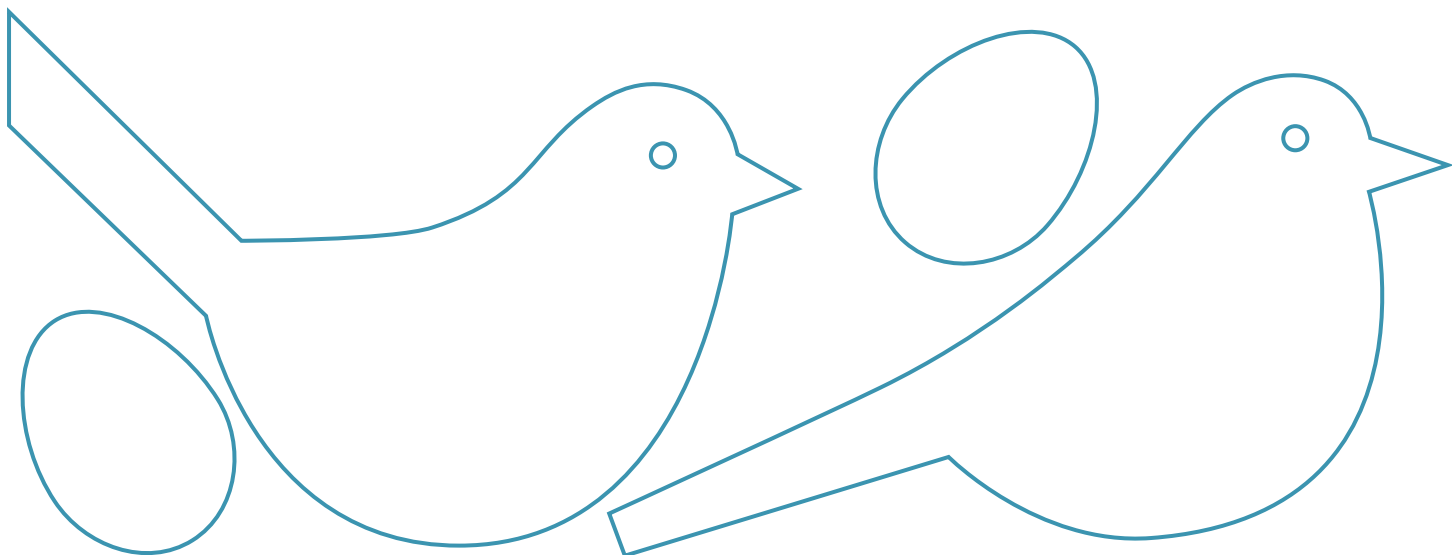




Gniazdko dla ptaków

Materiały:

talerzyki papierowe (dla każdego ucznia jeden), kolorowy papier lub filc, piórka, patyczki, siano, sizal, kawałki wełny, ścinki papieru z niszczarki, mazaki, klej, nożyczki, kredki



W teren

Kiedy tylko zaczyna pojawiać się pierwsze wiosenne słońce, nogi zwykle same niosą do lasu czy na łąkę, a później z każdym słonecznym dniem zbliżającym nas do lata przyroda jest coraz bujniejsza, pachnąca i trudno się oprzeć spacerom i wycieczkom. Wykorzystajmy ten zew przyrody i dajmy się ponieść naturze.

Poniżej znajdziecie kilka propozycji zabaw, obserwacji i gier terenowych dla rodzin, grup przyjaciół czy klas. Więcej inspiracji znajdziecie w naszych pakietach na [Dzień Ziemi](#), [Dzień Lasów](#), [Dzień Pszczół](#), [Dzień Dzikiej Fauny, Flory i Naturalnych Siedlisk](#), [Dzień Ptaków](#), [Dzień Chwastów](#).



Podążanie za inspiracją z natury

Uczestnicy dobierają się w grupy 3 osobowe i wychodzą na milczący spacer. Podążają za tym, co ich przyciąga w przyrodzie – może to być zauważone zwierzę, ciekawa roślina, jakieś interesujące zjawisko czy dźwięk... Podczas spaceru mogą porozumiewać się wyłącznie gestami i mimiką twarzy pokazując sobie nawzajem to, co ich zaintrygowało. Czas trwania spaceru i obszar po którym mogą poruszać się dzieci należy dostosować do wieku grupy.

Skarb wrózek

Zabawę przeprowadzamy w lesie. Celem gry jest zdobycie przez uczestników skarbu wrózek, który ukryty jest na ziemi w odległości kilkudziesięciu metrów od linii startu. Skarbem może być np. pudełko cukierków lub inny, w miarę duży przedmiot. Poinformuj uczestników, że w lesie wrózek, którego granice rozpoczynają się za linią startu (wyznaczoną wcześniej przez prowadzącego), trzeba przestrzegać pewnych zasad. Po pierwsze, po skarb trzeba iść całą grupą – wszyscy uczestnicy muszą być połączeni i nie mogą nawet na chwilę rozdzielać się podczas wędrówki. Po drugie, wszyscy w grupie muszą mieć zastonięte oczy.



Przed startem grupa ma 15 minut na sprawdzenie terenu i opracowanie strategii zdobycia skarbu. W tym czasie uczestnicy zabawy mogą wchodzić do lasu wrózek nie przestrzegając jeszcze powyższych zasad.

Jeśli w trakcie gry widać, że grupa nie zdoła dotrzeć do skarbu – można pozwolić uczestnikom zdjąć opaski, aby zobaczyli, jaka odległość dzieli ich od celu. Należy również pozwolić grupie na ponowne opracowanie strategii zdobycia skarbu, ale tym razem – tylko w ciągu 5 minut.

Szlak zmysłów

Przed zajęciami prowadzący rozwiesza pomiędzy drzewami linę, która wytycza szlak miejsc „ciekawych w dotyku” (np. mech, stare pniaki, kora drzew, liście, gałęzie o ciekawym kształcie itp.). Przygotowując ścieżkę można różnicować wysokość sznurka. Dla młodszych dzieci warto w ciekawych miejscach zawiązać na linie węzeł lub wstążkę. Uczestnicy pokonują szlak z zawiązanymi oczami, zdając się tylko na zmysł dotyku. Prowadzący pomaga im znaleźć początek szlaku oraz dba o to, by odstępy między uczestnikami były na tyle duże, aby każdy miał czas na spokojne badanie otoczenia. Uczestnicy powinni przemierzać szlak w milczeniu, jeśli chcą – mogą iść boso, a tym samym wolniej i bardziej uważnie. Po przejściu ścieżki uczestnicy mogą narysować, co wyczuwali podczas spaceru. Możecie również stanąć w kręgu i opowiedzieć o tym, co każdy znalazł i jak czuł się podczas ćwiczenia. Na zakończenie, można przejść ścieżkę jeszcze raz – z otwartymi oczami.



Podążanie za dźwiękiem

Zabawę przeprowadzamy w lesie. Na początku wyjaśnij uczestnikom, że ich zadaniem będzie samodzielne dotarcie do wybranego przez prowadzącego miejsca z zamkniętymi oczami – tylko na podstawie słuchu. Dźwiękiem, za którym mają podążać będzie odgłos uderzania kijem o pień drzewa. Wyjaśnij, że w tej zabawie każdy odpowiada za swoje bezpieczeństwo i nie jest ważny czas dotarcia do celu, ale uważna wędrówka przez las z zamkniętymi oczami. Poproś uczestników, aby oddalili się na pewną odległość w głąb lasu i zamknęli oczy. Kiedy usłyszą uderzenia o pień drzewa – rozpoczną wędrówkę. Na koniec, stańcie w kręgu i podzielcie się wrażeniami z tego doświadczenia.



Malowanie naturalnymi barwnikami

Zabawę najlepiej przeprowadzać od kwietnia do października, kiedy naturalnych barwników w postaci kwiatów, liści i owoców jest najwięcej. Podczas spaceru po łące, miedzy lub skraju lasu, rozdaj uczniom kartki z podkładką lub sztywniejsze kartki z bloku technicznego i poproś żeby narysowały obrazek naturalnymi barwnikami znalezionymi wokół. Po chwili zakłopotania i zdziwienia, okazuje się, że dostępne są właściwie wszystkie potrzebne barwy. Na zakończenie możecie porozmawiać o tym z czego w przeszłości robiono farby i o współcześnie wykorzystywanych naturalnych barwnikach (np. do bawienia pisanek, soków, galaretek itp.)



Co mam w dłoni?

Aksesoria:

różne przedmioty zebrane w naturze (w zależności od miejsca i pory roku: kwiaty traw, inne kwiaty, listki, szyszki, kamyczki, muszle, kora, owoce, patyczki, żołądźcie)

Celem zabawy jest podział na grupy. Prowadzący przygotowuje tyle przedmiotów ilu uczestników. Przedmioty muszą być podzielone na tyle grup, na ile chcemy podzielić uczestników. Ustawiamy grupę w kole, prosimy żeby zamknęli oczy i wyciągnęli ręce do tyłu. Każdemu wkładamy do ręki przedmiot (muszą być małe!) i prosimy, aby dokładnie go obmacali ale nie oglądali. Później jedna osoba opisuje pozostałym przedmiot, który ma w dłoni. Jeśli inne osoby uznają, że mają w dłoni taki sam przedmiot wchodzą do środka koła. Osoby trzymające takie same przedmioty tworzą jedną grupę.



Mikroturystyka

Najważniejszym elementem tego ćwiczenia jest zaciekawienie światem maleńkich stworzeń i roślin, który mieści się pod naszymi stopami i często nie zdajemy sobie sprawy, jak bogate życie się tam toczy. Przed zajęciami przygotujcie małe figurki ludzików dla każdego dziecka (mogą to być ludziki lego, inne gotowe figurki lub ludziki wycięte z tektury czy narysowane na kamykach czy patyczkach od lodów). Podczas wycieczki poproś dzieci, by zabrały swoje ludziki na przyrodniczy mikrospacer po okolicy i wraz z ludzikami zbadali bardzo mały obszar (ok. 1m² wyznaczonego za pomocą sznurka). Aby ludziki odwiedziły wszystko, co tam się znajduje, zajrzały pod kamienie, zbadaly norę owada, sprawdziły, co jest pod korą pnia, wspięły się na leżący na ziemi większy kamień lub patyk. Poproś, aby dzieci wyobraziły sobie, co tak mała osoba widzi swoimi oczami i jak się czuje. Dzieci mogą wykorzystywać lupy. Na zakończenie porozmawiajcie o najciekawszych odkryciach. Później dzieci mogą opisać wycieczkę w dzienniku czy narysować pocztówkę.



Pamięciowe portrety roślinne

Zabierz dzieci na spacer, którego celem będzie obserwacja roślin zielnych. Dzieci powinny zabrać ze sobą zeszyt i ołówek. Uwaga! W trakcie spaceru nie zrywamy obserwowanych roślin. Wybierz pierwszą roślinę i poproś dzieci, aby bardzo dokładnie się jej przyjrzały, zwracając uwagę na łodygę, kształt i ustawienie liści, wygląd kwiatu (jego kolor, kształt korony, ilość płatków itp.), wygląd owocu oraz wielkość i pokrój całej rośliny.

Zadaniem dzieci będzie zapamiętanie jak najwięcej szczegółów oraz stworzenie w pamięci portretu tej rośliny. Następnie poproś, aby dzieci odeszły od rośliny i narysowały ją jak najwierniej w zeszycie. Jeśli nie zapamiętały jakiegoś szczegółu – mogą podejść i znów się przyjrzeć, a następnie oddalić się i dokończyć z pamięci rysunek.

Kiedy wszyscy skończą swoje rysunki, kontynuujemy spacer, aż do następnej rośliny, którą znów obserwujemy i rysujemy. W ten sam sposób poobserwujcie i narysujcie 5-6 roślin (ważne jest, aby każda z nich miała przypisany swój numer, który znajdzie się przy rysunku).

Po powrocie podziel dzieci na kilkusobowe grupy i poproś, aby w oparciu o klucze i przewodniki odszukały nazwy narysowanych podczas spaceru roślin.

Kiedy wszystkie grupy skończą zadanie odczytajcie nazwy poznanych roślin, weryfikując ich poprawność. Następnie podsumuj wspólnie z uczniami na co należy zwrócić uwagę przy rozpoznawaniu gatunków. Oprócz cech wyglądu poszczególnych części rośliny, które warto zilustrować schematycznymi rysunkami, zwróć uwagę na warunki środowiska w którym występuje roślina (nastęncznienie, temperatura, gleba, wilgotność) – podkreśl, że cechy rośliny są odzwierciedleniem warunków jakie panują w jej siedlisku.

Roślinne zgadywanki

Zaproponuj dzieciom zabawę w wymyślanie ich własnych nazw dla roślin narysowanych podczas spaceru (patrz ćwiczenie „Pamięciowe portrety roślinne”). Nazwa powinna nawiązywać do charakterystycznych cech wyglądu danej rośliny, lub do innych zapamiętanych cech np. siedliska, koloru, zapachu itp.

Następnie pobawcie się w zgadywanki – dziecko podaje swoją wymyśloną nazwę rośliny, a reszta zgaduje, który to może być numer obserwowanej podczas spaceru rośliny. Im nazwa bardziej oddająca cechy rośliny – tym łatwiej będzie przyporządkować ją do obserwowanych okazów. W zabawie chodzi o takie wymyślanie nazw, aby odgadnięcie która to roślina było dla innych jak najłatwiejsze.

Zagadki można zadawać „w drugą stronę” – tzn. dziecko opisuje jak najdokładniej cechy wyglądu jednej z roślin, a pozostali zgadują która to roślina (posługując się nazwą gatunkową, wymyśloną lub numerem – zależnie od wcześniejszego przebiegu zajęć lub botanicznego zaawansowania dzieci). Kiedy już wiadomo na czym polega zabawa – dzieci mogą przeprowadzać zgadywanki w parach.

Nazwij i opisz

oprac. Marta Jermaczek-Sitak

Na początek krótki słowniczek.

Systematyka – najstarsza dziedzina nauk biologicznych, zajmuje się nazywaniem, opisywaniem, klasyfikowaniem organizmów. Najstarsze próby naukowego systematyzowania roślin i zwierząt znane są ze starożytności. Istotny wpływ dla rozwoju systematyki organizmów miał Karol Linneusz, który opisał około 10 tys. gatunków roślin i około 6000 gatunków zwierząt oraz upowszechnił binominalne nazewnictwo gatunków.

Taksonomia (gr. taksis – układ, porządek + nomos – prawo) – nauka o regułach i metodach klasyfikowania i opisywania organizmów.

Binominalne nazewnictwo gatunków – zasada naukowego nazywania gatunków według schematu:

nazwa rodzajowa + epitet gatunkowy

mozga trzcinowata

Phalaris arundinacea L.

Turzyca prosowata

Carex panicea L.

Każdy gatunek ma więc jakby nazwisko i imię w języku łacińskim. Za nimi znajduje się skrót nazwiska odkrywcy, który dany gatunek opisał, np. L. - Linneusz.

Spójrz uważnie pod stopy, rozejrzyj się wokół siebie... Podnieś kamień, rozchyl trawy, wstuchaj się w głosy ptaków, obejrzyj różne kształty liści i kwiatów. Różnorodność gatunków jest ogromna. Do tej pory nazwano i opisano na świecie 1,75 mln gatunków. Jest ich jednak znacznie więcej – większość z nich nie ma jeszcze nazw. Nikt ich nie odkrył i nie opisał.

Większość gatunków w Polsce jest już opisana. Nie znasz ich nazw – nie przejmuj się. Uruchom wyobraźnię... Teraz Ty możesz być odkrywcą – botanikiem, zoologiem, mykologiem... **Wybierz gatunek, który wyda Ci się szczególnie interesujący.** To może być dziwny grzyb, roślina rosnąca przy drodze, imponujące drzewo, jakiś owad żyjący w próchniejącym drewnie czy ptak śpiewający w krzewach. Wyobraź sobie, że nikt go nigdy wcześniej nie widział, nikt go nie znalazł i nie opisał! **Przyjrzyj mu się uważnie.** Jak wygląda? Jak wyglądają jego liście, kwiaty, nasiona, jak wygląda postać dorosła, młode, w jaki sposób się rozmnaża? W jakich miejscach rośnie – w suchych czy mokrych, żyznych czy ubogich, nasłonecznionych czy zacienionych? Co lubi, a czego nie? Nie wszystkie odpowiedzi można znaleźć od razu, ale badacz przyrody nigdy nie wie wszystkiego przy pierwszym spotkaniu z nowym gatunkiem. **Wymyśl dla niego nową, własną nazwę, która będzie go najlepiej charakteryzować.** Możesz posłużyć się systemem binominalnym, ale niekoniecznie – może stworzysz własny system? Roślinę lub grzyb możesz zebrać i zasuszyć, zwierzę narysuj lub sfotografuj i wypuść.

Stwórz kartę opisu nowego gatunku. Umieść tam miejsce i datę znalezienia, koniecznie swoje imię jako odkrywcy, oczywiście nazwę – i opis... Opisz lub narysuj środowisko, w jakim ten gatunek żyje, zaznacz najważniejsze cechy jego wyglądu, możesz napisać (lub narysować) coś na temat jego zwyczajów, upodobań, zachowania...

Na koniec podziel się z innymi wiedzą o nowym, opisanym przez Ciebie gatunku!



Dofinansowano ze środków
Narodowego Funduszu Ochrony
Środowiska i Gospodarki Wodnej



opracowanie: Gosia Świderek,

fotografie: Gosia Świderek i archiwum Źródeł

ilustracje: Magdalena Krzywkowska

fotografia na okładce: Bernadett Németh, CC BY-NC-SA 2.0

Materiały opracowano w ramach projektu „Ekologia mieszkańca”
realizowanego przez Ośrodek Działań Ekologicznych „Źródła”
www.zrodla.org